

- 9 ΦΕΒ. 2008

Ήμερα ντροπής τό περασμένο Σάββατο

του Νικ. Λ. Γ. Λιναρδάτου

«**Ν**ιώθω απογοήτευση πού είμαι Έλληνας». Ένας απλός Έλληνας πολίτης. Μέσης ηλικίας. Τό ειπε μιλώντας σέ μικρόφωνο τής ΝΕΤ. Ήξέφρασε μέ πέντε κοινές λέξεις τά αισθήματα καί τίς σκέψεις ενός μεγάλου τμήματος του έλληνικού λαού. Θλιβερή ήμέρα αύτή του περασμένου Σαββάτου. Γιορτή τής Ύπαπαντής του Χριστού. Δέν τήν έσεβάστηκαν ούτε οί έπίσκοποι καί οί μητροπολίτες.

Ή Αθήνα, πρωτεύουσα τής Ελλάδος, έχει καταληφθεί από βαρβάρους. Αντιεξουσιαστές. Έτσι τούς λένε τώρα. Ακόμα καί τά κρατικά κανάλια. Τά όποια ανήκουν στην «έξουσία», τήν όποία μάχονται οί αντιεξουσιαστές. «Οίκων Αθήνας, ούκ Αθήνας πώ βλέπω... Πού σοί τά σεμνά, τλημονεστάτη πόλις; / ... Όλωλε σύμπαν τό Αθηνών κλέος...». Θρηνηί πριν από όκτώ αιώνες ό μητροπολίτης Μιχαήλ Ακομινάτος. Σέ έποχή έπιδρομών βαρβάρων. Όχυρωμένοι πίσω από τό άσυλο του Έθνικού καί Καποδιστριακού Πανεπιστημίου. Ύποστέλλουν τή σημαία. Τήν έλληνική. Έσπασαν, έλεηλάτησαν, έσύλησαν. Κατέλυσαν τήν κοινωνική τάξη. Ποδοπατώντας Σύνταγμα, νόμους, κανόνες συμπεριφοράς. Οί άπέναντι; Καπνογόνα. Όλοκληρωτική ανεπάρκεια. Παραπέμπεται μία νεαρά.

Λίγο πό κάτω οί συνδικαλιστές τής ΔΕΗ, μέ άγριότητα άλλοφύλων, έσπασαν τήν πόρτα, εισέβαλαν στά γραφεία τής έταιρείας καί παπι militari έματαίωσαν τή συνεδρίαση του διοικητικού συμβουλίου. Διαφωνοούν. Αποφασίζουν, ότι αύτό τούς δίνει τό δικαίωμα νά έπιβάλουν τή θέλησή τους. Παράνομα. Ή βιαιότητα τής έπιθέσεως, ή αφρίζουσα λύσσα των έπιτιθέμενων κατά τής άστυνομίας συνδικαλιστών. Απαίσιο θέαμα. Ανατριχίλα. Ούδεις συνελήφθη. «Νόμος είναι τό δίκιο του έργάτη». Μόνο πού ό έπί κεφαλής άστυνομικός έπαθε «έπεισόδιο». Έτσι τό είπαν από τηλεοράσεως. Από τή συγκίνηση. Τί τό ήθελε ό χριστιανός καί δέν έπήγαινε για δάσκαλος; Δέν λέω για παπάς, ύστερα από τό σημερινό θέαμα των μητροπολιτών τής έκκλησίας μας. Προτού κατακάτσει τό χώμα πού έσκέπασε τον «μακαριστόν» (τόσες φορές καί μέ τόση ύποκρισία!) Αρχιεπίσκοπο.

Από τήν τηλεόραση ανακοίνωσαν τίς ύποψηφιότητες τους οί «ταπεινότητες» τους. Για τον αρχιεπισκοπικό θρόνο. Αναξιοπρεπώς. Δέν ύπάρχει δικαιολογία. Δέν τούς εκλέγει ό λαός. Για νά χρειάζεται νά τούς ξέρει από πριν. Όλα από τηλεοράσεως. Καταγγελίες για εκβιασμούς. Οί μέν. Συκοφαντίες. Απαντούν οί άλλοι. Κατρακύλα. Στη σκάλα του κακού.

Αν είχε εξήντα βουλευτές ό κ. Αλέκος Αλαβάνος θά έκανε, κραυγάζει, πρόταση μομφής κατά τής κυβερνήσεως. Πρόταση «μομφής» όμως μπορεί νά ύποβάλει καί μοναχός του. Κουβέντες του άέρα. Δέν ύπάρχει πρόταση «μομφής». Άγνωστος όρος καί έννοια για τό Σύνταγμα καί τον κανονισμό τής Βουλής των Έλλήνων. «Ή Βουλή μπορεί μέ άπόφασή της νά άποσύρει τήν έμπιστοσύνη της από τήν Κυβέρνηση ή από μέλος της ύστερα από πρόταση δυσπιστίας» (άρθρο 142 του Κανονισμού). Ακόμα καί έννοιολογικά ύπάρχει άπόσταση μεταξύ μομφής καί δυσπιστίας. Σύγχυση έννοιών δέν άποτελεί καλή σύσταση για κοινοβουλευτικόν άνδρα. Θά άγωνισθεί, είπε ακόμα, για τήν προάσπιση των άτομικών δικαιωμάτων. Πού κινδυνεύουν από τήν Χρυσή Αύγή. Τήν άκροδεξιά. Ένώ ύπερασπίστηκε καί μέ προσωπική παρουσία ως δικαίωμα τό νά τά κάνουν γής Μαδιάμ οί άριστερο-αναρχικοί μηδενιστές. Μονόμπαντη είναι ή δημοκρατία πού ύπόσχεται ό κ. Αλαβάνος. Αμα όμως είναι μονόμπαντη δέν είναι δημοκρατία.

«Ή κυβέρνηση ύπηρετεί έσμό μεγάλων οικονομικών συμφερόντων». Τό είπε ό πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Σέ δικό του άκροατήριο. Αν τό έλεγε σέ άκροατήριο πολιτών κάποιος θά σηκώνόταν νά τον ρωτήσει: «Ή μεγάλη πλειονότητα των μαζικών μέσων έπικοινωνίας είναι ιδιοκτησία μεγάλων οικονομικών συμφερόντων. Του έσμου. Γνωστοί άλλωστε. Τά ΜΜΕ, σχεδόν όλα είναι άδυσώπητοι πολέμοι τής Κυβερνήσεως Καραμανλή. Άρα τά μεγάλα οικονομικά συμφέροντα (ό έσμός τους) είναι άδυσώπητοι πολέμοι τής Κυβερνήσεως Καραμανλή. Ήξηγείστε μας, κύριε Παπανδρέου, σας παρακαλώ, πώς ή κυβέρνηση, μία όποιαδήποτε κυβέρνηση, μπορεί νά ύπηρετεί, νά θέλει νά ύπηρετεί τούς έχθρούς της;». Τόσο άπλό. Όσο τό ένα καί ένα κάνουν δύο.

Ή αλήθεια είναι ότι τήν μάχονται τήν κυβέρνηση Καραμανλή. Λυσσωδώς. Νοσταλγοούν τίς έποχές τής διακυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Έχασαν τό Έλντοράντο τους. Άλλο αν αύτή τή στιγμή ύπάρχει ή ψυχρότητα μέ τή σημερινή ήγεσία του ΠΑΣΟΚ. Γιατί εύνόησαν τό «ρεύμα» Βενιζέλου (του Εύαγγέλου). Κίνητρό τους ή πεποίθηση ότι μέ Γιώργο Παπανδρέου εκλογές δέν κερδίζονται. Καί θέλουν άμέτι μουχαμέτι τό ΠΑΣΟΚ στην έξουσία. Ή άνάκτηση του Έλντοράντο. Έμίλησε καί για άλλες. «Τό Πανελλήνιο Σοσιαλιστικό Κίνημα [έτσι έμφαντικά τό είπε] έχει τή βούληση νά κάμει αυτές τίς άλλες». Μά, φαντάζεται πώς άπευθύνεται σέ χαζούς; Έτσι θά πείσει; Αλλαγές τίς όποιες δέν έκαμαν επί δεκαοχτώ χρόνια καί κάτι πού έκυβέρνησαν τήν χώρα. Τώρα δέ, μέ νύχια καί μέ δόντια μάχονται νά μήν αφήσουν τήν Κυβέρνηση Καραμανλή νά αλλάξει τό παραμικρό. Συντηρητικός προσδευτισμός. Καταπληκτικό άμάλαγμα. Καί ύστερα μου λές γιατί τό ΠΑΣΟΚ χάνει περισσότερες ψήφους από τή Νέα Δημοκρατία!

Συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Ήμερα ντροπής τό περασμένο Σάββατο

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Μία δική μου άπορία τώρα. Γιατί η NET, τὰ κρατικά κανάλια (ύποτίθεται άμερόληπτα) μεταδίδουν έκτενέστατα αυτές τις δηλώσεις; Στά δελτία ειδήσεων. Δέν είναι ύποχρεωτικό νά είναι ειδηση ό,τι λέει ό κ. Παπανδρέου. Η ειδηση πρέπει νά αναφέρεται σέ γεγονότα. Καί τὰ γεγονότα νά είναι νέα. Αὐτά πού λέει ό κ. Παπανδρέου τὰ έχει ξαναπει χίλιες φορές. Άρα δέν είναι νέα. Δέν είναι ειδηση. Θα τὰ ελεγε κανείς φληναφήματα. Μιλώντας για τή NET. Τό δελτίο τών 6.00 μ.μ. άρχισε μέ 6 λεπτά καθυστέρηση. Για τίσ διαφημίσεις. Μή χάσουν έστω μία δεκάρα. Μάς περιφρονεί. Όσους τήν παρακολουθούν. Υπάρχει καί πιό βαριά έκφραση. Πού είναι ή κυριολεξία. Ός έδω. Όχι άπρέπειες.

Ό πρώην πρωθυπουργός καί πρώην πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ κ. Κώστας Σημίτης έσκασε βόμβα από τήν Άγγλία. Άπεκήρυξε τήν έναντι τής Τουρκίας πολιτική, τήν όποία έχάραξε ό ίδιος μαζί μέ τόν ύπουργό του επί τών Έξωτερικών, τόν κ. Γιώργο Παπανδρέου. Καί τήν έφάρμοσαν. Τό γνήσιο ΠΑΣΟΚ τόν έπαφέρει σπήν τάξη.

Οί εργαζόμενοι στό Μετρό καί τούς ΗΣΑΠ άρνήθηκαν νά έφαρμόσουν άπόφαση τών διοικήσεών τους νά παραταθούν τὰ δρομολόγια επί δύο ώρες τὰ Σαββατοκύριακα. Πιλοτικά. Στάση εργασίας. Έπικαλούνται δύο λόγους. Ό πρώτος: Πώς θά συντηρούνται οι γραμμές. Κίνδυνος για τούς επιβάτες. Άγωνιούν για τήν ασφάλειά τους (τών επιβατών)! Όταν πρίν από χρόνια ήμουν στή Νέα Υόρκη ό υπόγειος (subway) δέν έσταματούσε ποτέ. Είκοσιτέσσαρες ώρες τό είκοσιτετράωρο. Όλον τόν χρόνο. Ό δεύτερος λόγος: Η βιωσιμότητα τής έπιχειρήσεως. Μή μου πείτε πώς δέν είμαστε για γέλια (καί για κλάματα). Άνησυχούν οι εργαζόμενοι πιό πολύ από τούς εργοδότες. Πού στήν πραγματικότητα, έμμέσως, είναι αὐτοί πού τὰ χρησιμοποιούν. Για νά μή χάσουν τή βολή τους. Οί εργαζόμενοι. Καί ή τεμπελιά τους.

Πρωί του Σαββάτου. Διάλογος στό μανάβικο. Μπροστά σέ καφάσι μέ άπομεινάρια λίγα κεράσια. Αύστραλίας. Τώρα εκεί είναι καλοκαίρι. Τιμή 32,90 ευρώ (έντεκα χιλιάδες διακόσιες δέκα δραχμούλες. Τό κιλό). Ό πελάτης: Μά πουλιούνται μέ τέτοια τιμή; Ό όπωροπώλης: Έχω ξεμείνει.

Αὐτά συνέβησαν τό περασμένο Σάββατο, 2 Φεβρουαρίου 2008. Για μία μέρα άρκετά. Ός ύπενθύμιση. Πού ζούμε. Μιά, πέραν τής δημοσιογραφικής, περιγραφή μιάς άθηναικής ήμέρας.